

Sygn. akt IV Ka 269/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA Stanisław Tomasiak (spr.)

Sędziowie SO Sławomir Gosławski

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Violetty Włodarczyk

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2014 roku

sprawy **J. W. (1)**

oskarżonego z art. 178 a § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku

z dnia 4 marca 2014 roku sygn. akt VI K 765/13

na podstawie art.437§1 kpk, art.438 pkt 2 i 4 kpk, art.624§1 kpk

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art.50 kk orzeka środek karny podania wyroku do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie wyciągu z wyroku na stronie internetowej Sądu Rejonowego w Radomsku przez okres 14 (czternaście) dni;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zwalnia oskarżonego z wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 269/14

UZASADNIENIE

J. W. (1) został oskarżony o to, że w dniu 30 listopada 2013 r., o godz. 14:55 w miejscowości Ż. ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości w stężeniu 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu jechał jako kierujący samochodem marki A. o nr rej. (...)

tj. o przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Radomsku wyrokiem z dnia 4 marca 2014 roku w sprawie sygn. akt VI K 765/13

1. oskarżonego **J. W. (1)** uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzy) lata;
3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
4. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego, co do wszystkich kategorii pojazdów na okres 2 (dwóch) lat;
5. na podstawie art. 49 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 100 (sto) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
6. wymierzył oskarżonemu 260 (dwieście sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty i zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) tytułem obowiązku zwrotu wydatków postępowania.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w Radomsku w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego .

Apelacja Prokuratora została wywiedziona z podstawy art. 438 pkt 2 k.p.k. i zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia poprzez naruszenie art. 335§ 1 kpk w zw. z art. 343§7 kpk. polegającą na tym, że Sąd orzekając na posiedzeniu w przedmiocie skazania w trybie art. 335§1 kpk nie uwzględnił w całości wniosku złożonego w tym trybie, poprzez pominięcie środka karnego w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie środka karnego w postaci podania wyroku zapadłego wobec J. W. (1) do publicznej wiadomości, a w pozostałym zakresie o utrzymanie wyroku w mocy.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 21 maja 2014 roku Prokurator Okręgowy popierał skargę apelacyjną Prokuratora Rejonowego w Radomsku i wnioski w niej zawarte

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga apelacyjna Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Radomsku okazała się zasadna w takim stopniu, że na skutek jej wniesienia powstały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na podstawie art.50 kk orzeczono środek karny podania wyroku do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie wyciągu z wyroku na stronie internetowej Sądu Rejonowego w Radomsku przez okres 14 dni.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz przebiegu dotychczasowego postępowania rozpoznawczego prowadzi bowiem do wniosku, iż Sąd I instancji w trakcie rozpoznania sprawy dopuścił się tego rodzaju obrazy przepisów prawa procesowego, która mogła mieć istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia merytorycznego. Bowiem podnieść należy, iż na kanwie niniejszej sprawy Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisów prawa procesowego wskutek naruszenia normy wyrażonej w art. 335§1 k.p.k. Chodzi tu oczywiście o uwzględnienie przez Sąd Rejonowy wniosku złożonego w trybie art. 335§1 k.p.k. przez prokuratora i jednocześnie nieorzeczenia środka karnego w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości. W tym miejscu zważyć trzeba, iż przed wydaniem orzeczenia o skazaniu sąd nie przeprowadza w zasadzie postępowania dowodowego (art. 343§4 k.p.k.), poza ujawnianiem albo uznaniem za ujawnione dokumentów wymienionych w art. 394 k.p.k., w trybie określonym w tych przepisach, co poprzedzone jest jednak ustaleniem na podstawie akt sprawy, że spełnione zostały wymogi określone w art. 335§1 k.p.k., w tym przede wszystkim ten, że oskarżony opuścił się zarzucanego mu przestępstwa (por. wyrok SN z dnia 22.08.2001 r., III KKN 372/99, Prok. i Pr. 2002, nr 2, poz. 6) i wyraził zgodę na umieszczenie przez prokuratora w akcie oskarżenia wniosku o skazanie. Sąd orzekający w tym trybie jest związany wnioskiem umieszczonym przez

prokuratora w akcie oskarżenia, gdyż jego treść jest wynikiem porozumienia oskarżyciela i oskarżonego, którzy zgadzają się jedynie na takie jak we wniosku rozstrzygnięcie w sprawie, w szczególności co do kar i środków karnych. Nie ma jednak przeszkód, by wniosek taki został skorygowany przez prokuratora na posiedzeniu, za zgodą oskarżonego. Nie ma też przeszkód, by sąd w toku posiedzenia przedstawił sugestię co do tego, jakie warunki porozumienia (wniosku prokuratora) gotów jest zaakceptować (por. wyrok SN z dnia 26.08.2003 r., V KK 78/03, LEX nr 80703). Zarówno w takiej sytuacji, jak i wówczas, gdy sąd rozważy zasadność takiego wniosku w niezmienionej postaci po wniesieniu aktu oskarżenia - w wypadku uznania, że nie ma podstaw do jego uwzględnienia sprawa winna zostać skierowana na rozprawę (art. 343§7 k.p.k.). Przenosząc powyższe rozważania na grunt analizowanej sprawy zauważyć należy, iż wniosek prokuratora został sformułowany w sposób prawidłowy i dokładnie określał warunki dobrowolnego poddania się odpowiedzialności karnej przez oskarżonego. Jednakże Sąd I instancji na posiedzeniu w dniu 4 marca 2014 roku uwzględnił wniosek o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 335§1 k.p.k. w sposób nieprawidłowy. Bowiem nie orzekł wobec oskarżonego J. W. (1) środka karnego w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości. Sąd nie może samodzielnie dokonywać zmian w treści wniosku złożonego na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. Zmiana treści wniosku dokonana samodzielnie przez sąd stanowi wszak zmianę warunków porozumienia zawartego pomiędzy prokuratorem a oskarżonym. Każda modyfikacja treści wniosku wymaga zatem zgody stron, a bez uzyskania ich akceptacji odnośnie do dokonanych zmian, wniosek nie może stanowić podstawy wydania wyroku na podstawie art. 343 § 1 i 6 k.p.k. Jeżeli zaś sąd samodzielnie, bez zgody uprawnionych stron, dokonuje zmiany warunków zawartego porozumienia, to w konsekwencji wymierza oskarżonemu karę, na którą prokurator i oskarżony nie wyrazili zgody.

Słusznie więc zauważył skarżący, iż doszło do naruszenia porozumienia zawartego pomiędzy prokuratorem i oskarżonym.

W związku z tym przedstawione uchybienia stworzyły potrzebę zmiany zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie na podstawie art. 50 k.k. środka karnego podania wyroku do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie wyciągu z wyroku na stronie internetowej Sądu Rejonowego w Radomsku przez okres 14 (czternaście) dni.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

Na podstawie przepisów powołanych w sentencji Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonego J. W. (2) od zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.